RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 220.847 van 2 oktober 2012
in de zaak A. 204.886/VII-38.525.

In zake : 1. de VZW A.B.L.L.O.
2. de VZW STRAATEGO
3. de VZW ADEMLOOS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hans Van Dooren
kantoor houdend te 9220 Hamme
Stationsstraat 50
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Kaat Decock
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6, bus 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen :
1. de NV POORT VAN BEVEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Charles-Antoine Leunen
kantoor houdend te 1000 Brussel
Brederodestraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de REGIE DER GEBOUWEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Bouckaert en David D'Hooghe
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 mei 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 1 maart 2012 waarbij de beroepen aangetekend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 22 september 2011, houdende het gedeeltelijk verlenen aan de NV Poort van Beveren van een milieuvergunning voor het exploiteren van een gevangeniscomplex, gelegen aan de Schaarbeekstraat te Beveren-Waas (Melsele), gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing deels wordt gewijzigd en voor het overige bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 september 2012.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hans Van Dooren, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Meindert Gees, die loco advocaat Steve Ronse verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Astrid Van Der Borght, die loco advocaat Charles-Antoine Leunen verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Jan Bouckaert, die tevens loco advocaat David D'Hooghe verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomsten

3. Met op 7 juni 2012 ter post aangetekende verzoekschriften vragen de NV Poort van Beveren, aan wie de bestreden milieuvergunning voor het exploiteren van het gevangeniscomplex werd verleend, en de Regie der Gebouwen, opdrachtgever voor het bouwen van het gevangeniscomplex, om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om die verzoeken in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4.1. De betwisting betreft een milieuvergunning voor een aantal inrichtingen dienstig voor het functioneren van een nieuw te bouwen gevangeniscomplex te Beveren.

4.2. Bij besluit van de Vlaamse regering van 15 juli 2011 werd daartoe een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Gevangenis Beveren" definitief vastgesteld. De verzoekende partijen hebben op 7 oktober 2011 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van dit ruimtelijk uitvoeringsplan gevraagd.

Bij het arrest van de Raad van State nr. 217.777 van 8 februari 2012 werd de vordering tot schorsing verworpen, omdat de precieze plaats voor deze gevangenis niet wordt vastgelegd in het ruimtelijk uitvoeringsplan, zodat het door de verzoekende partijen aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel er

niet zijn rechtstreekse oorzaak in kan vinden. Het annulatieberoep is nog hangende.

Op 9 augustus 2011 heeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van het gevangeniscomplex. De verzoekende partijen hebben op 29 september 2011 aan de Raad voor Vergunningsbetwistingen de schorsing en de nietigverklaring ervan gevraagd.

4.3. De milieuvergunningsaanvraag is ingediend op 13 mei 2011.

De deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen heeft op 22 september 2011 een vergunning verleend voor een gedeelte van de gevraagde inrichtingen, en heeft de vergunning geweigerd voor een ander gedeelte.

Na een administratief beroep van de eerste en de tweede verzoekende partij, heeft de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur op 1 maart 2012 de door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen verleende milieuvergunning bevestigd, met toevoeging van enkele bijzondere vergunningsvoorwaarden.

Dit is de bestreden beslissing.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De verwerende partij werpt een aantal excepties op, die betrekking hebben op zowel de publiciteitsverplichtingen opgelegd door de VZW-wet, als op het specialiteitsbeginsel in relatie tot het werkingsgebied en het maatschappelijk doel van de verzoekende partijen.

Ook de tweede tussenkomende partij werpt een aantal excepties op die verband houden met genoemde publiciteitsverplichtingen en met het

specialiteitsbeginsel in relatie tot het werkingsgebied en het maatschappelijk doel van de verzoekende partijen.

Zij werpt onder meer ook excepties op met betrekking tot de geldigheid van de verscheidene beslissingen om namens de verzoekende partijen in rechte te treden, met betrekking tot het aan de raadsman gegeven mandaat, met betrekking tot de onzekerheid van het belang waarop de verzoekende partijen zich beroepen.

De eerste tussenkomende partij verwijst naar de door de tweede tussenkomende partij opgeworpen excepties,"dewelke zij integraal overneemt".

6. Over de aangevoerde excepties zou slechts uitspraak moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

7. Luidens artikel 17, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

8. De verzoekende partijen zetten met betrekking tot de tweede voorwaarde vermeld in artikel 17, § 2, van voornoemde gecoördineerde wetten uiteen dat zij in hun eerste middel wijzen "op de overlapping met de plan-MER procedure voor de opmaak van het Gewestelijk RUP Oosterweelverbinding, in welke procedure het door verzoekers voorgestane Meccano-tracé zeer uitdrukkelijk mee werd opgenomen als alternatief. De realisatie én de uitbating van de gevangenis op het tracé van de Meccano zal hoe dan ook een meetbaar nadeel vormen voor het Meccano-alternatief. Zelfs in de hypothese dat men de westelijke tangent van dit alternatieve tracé nog zou kunnen realiseren ondanks het behoud van de inplanting op de litigieuze locatie, dan nog zal bij de opmaak van het plan-MER Oosterweel rekening worden gehouden met de onmiddellijke nabijheid van een stadsontwikkelingsproject (…), wat in de vergelijking met het door de overheid vooropgestelde tracé tot een negatievere beoordeling zal leiden, zulks dan nog afgezien van slechtere technische waarden voor hoeken en hellingsgraden van de beoogde aftakking van de westtangent".

Er is bijgevolg, volgens hen, "met zekerheid sprake van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel dat rechtstreeks volgt uit de bestreden beslissing (…)".

9. De verwerende partij antwoordt dat er geen sprake is van een persoonlijk nadeel, noch van een rechtstreeks nadeel, en dat het nadeel bovendien niet bewezen en louter hypothetisch is.

Met betrekking tot het ontbreken van een persoonlijk nadeel zet de verwerende partij uiteen dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de uitvoering van de bestreden beslissing hun activiteiten en doelstellingen ernstig in

het gedrang zal brengen.

Zij verwijst in dat verband naar de bespreking van de onontvankelijkheid van de vordering van de verzoekende partijen waarin reeds is aangevoerd dat het activiteitenveld van de verzoekende partijen dermate ruim omschreven is, dat het ondenkbaar is dat zij hun bestaansreden zouden verliezen of zelfs maar in hun activiteiten zouden worden geschaad wegens de uitvoering van de bestreden stedenbouwkundige vergunning.

Dat er geen rechtstreeks nadeel is, volgt volgens de verwerende partij uit de omstandigheid dat de verzoekende partijen hun belang kennelijk enten op de inhoudelijke beoordeling van het vernietigingsberoep, waarin zij verwijzen naar het ontbreken van een milieueffectenrapport die de bestreden beslissing is voorafgegaan en naar het afwijzen van hun bezwaren.

De verwerende partij beklemtoont ook dat de verzoekende partijen niet bewijzen dat er effectief sprake zou zijn van de onmogelijkheid tot realisatie van het door hen verdedigde "Meccano-tracé" door de bouw van de gevangenis.

Ook zou het aangevoerde nadeel louter hypothetisch zijn omdat er "tot op heden geen uitsluitsel bestaat over welk tracé er uiteindelijk zal worden aangenomen".

Ten slotte stelt de verwerende partij dat de verzoekende partijen hun belang volledig construeren rond de bouw van de gevangenis, terwijl het voorwerp van de bestreden beslissing de exploitatie van een gevangenis is.

10. De tweede tussenkomende partij is van oordeel dat het aangevoerde nadeel niet het gevolg is van de thans bestreden milieuvergunning, maar wel van de eerder verleende stedenbouwkundige vergunning en dat zulks reeds werd verwoord in het arrest van de Raad van State nr. 217.777 van

8 februari 2012.

Het aangevoerde nadeel is volgens de tweede tussenkomende partij niet bewezen en louter hypothetisch omdat de verzoekende partijen nalaten aan te tonen dat het door hen voorgestelde tracé daadwerkelijk onmogelijk wordt gemaakt door de uitvoering van het bestreden besluit en omdat zij ook niet aantonen dat het door hen voorgestelde tracé niet zou kunnen worden aangepast op een wijze dat het compatibel zou kunnen zijn met de inplanting van de gevangenis zoals vergund bij besluit van 9 augustus 2011.

11. De eerste tussenkomende partij verwijst naar de argumentatie van de tweede tussenkomende partij, "dewelke zij integraal overneemt".

Beoordeling

12. Het door de verzoekende partijen aangevoerde nadeel heeft in essentie betrekking op de precieze plaats waar een bouwwerk wordt opgericht, zodat zij veeleer de stedenbouwkundige vergunning voor ogen hebben, omdat zij vrezen dat het "Meccano-tracé" een minder gunstige beoordeling zou krijgen door de aanwezigheid van de gevangenis en zulks het geval zal zijn omwille van de hinder van het verkeer op de weg voor de mensen die in de gevangenis verblijven of werken, en niet omdat het verkeer hinder zou ondervinden van de exploitatie van de inrichtingen die in de bestreden beslissing werden vergund ten behoeve van het gevangeniscomplex. Andere bouwprojecten op dezelfde plaats, die ook zouden leiden tot de aanwezigheid van een niet-verwaarloosbaar aantal mensen, maar waar geen milieuvergunningsplichtige inrichtingen deel van zouden uitmaken, zouden eenzelfde weerslag hebben op de beoordeling van het "Meccano-tracé".

Het aangevoerde nadeel volgt derhalve niet rechtstreeks uit de bestreden milieuvergunning.

De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat hen als

rechtstreeks gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden milieuvergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te worden berokkend.

13. Uit wat voorafgaat volgt dat aan één van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De verzoeken van de NV Poort van Beveren en van de Regie der Gebouwen tot tussenkomst in het administratief kort geding worden ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee oktober tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Luc Hellin**